



Luxembourg, 20. juli 2017

PRESSEMELDING 08/2017

Dom i sak E-11/16 *Mobil Betriebskrankenkasse mot Tryg Forsikring*

OMFANGET AV INNTREDEN I KRAV FOR INSTITUSJONER SOM ER ANSVARLIG FOR YTELSE MOT ERSTATNINGSANSVARLIG TREDJEMANN

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Oslo tingrett om tolkningen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 av 14. juni 1971 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer («forordningen»).

I 2011 ble en tysk statsborger skadet i en bilulykke på ferie i Norge. Han fikk akuttbehandling ved et norsk sykehus, og ble senere overført til et tysk sykehus for videre behandling. Kostnadene ble dekket av en tysk sykeforsikring hos Mobil Betriebskrankenkasse («Mobil»). Mobil krevde deretter regress hos Tryg Forsikring, som forsikrer for bilen som forårsaket ulykken. Tryg avviste kravene delvis. Etter Trygs oppfatning hadde den skadelidte ingen krav mot Tryg som Mobil kunne tre inn i, siden han kunne fått all nødvendig behandling gratis av det norske helsevesen. Mobil brakte saken inn for Oslo tingrett, som besluttet å be EFTA-domstolen om en rådgivende uttalelse om rekkevidden av plikten til å anerkjenne de overførte eller selvstendige krav som institusjonen som er ansvarlig for ytelser har mot en erstatningsansvarlig tredjemann.

EFTA-domstolen uttalte at forordningen artikkel 93 nr. 1 bare er ment å sikre at de rettigheter den ansvarlige institusjon kan ha etter den lovgivning den anvender, anerkjennes av de andre EØS-stater. Den har ikke til formål å endre reglene for å bestemme omfanget av tredjemanns erstatningsansvar utenfor kontraktsforhold. Tredjemanns ansvar er underlagt de materielle regler som vanligvis anvendes av den nasjonale domstol som den skadelidte eller tilknyttede berettigede personer har anlagt sak for, det vil si i prinsippet lovgivningen i den EØS-stat på hvis territorium skaden skjedde.

Det følger av dette at det er lovgivningen i den EØS-stat der institusjonen er basert, som bestemmer om institusjonen inntreer i den skadelidtes rettigheter overfor den tredjemann som er erstatningsansvarlig for skaden. Imidlertid er det lovgivningen i den EØS-stat der skaden inntraff, herunder anvendelige internasjonale privatrettslige regler, som bestemmer omfanget av disse rettigheter. Følgelig kan rettighetene til institusjonen som er ansvarlig for ytelser, ikke være mer omfattende enn de rettigheter den skadelidte har overfor vedkommende tredjemann som følge av skaden.

Når det gjaldt de omtvistede krav, fant EFTA-domstolen at det faktum at nødvendig behandling har blitt gitt etter lovgivningen i den EØS-stat der skaden inntraff, uten kostnader for den skadelidte selv, ikke utelukker at institusjonen som er ansvarlig for ytelser, kan kreve erstatning fra tredjemann for kostnader som er påløpt på grunn av denne behandling.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.